

УДК 378.147

Людмила Мацук

кандидат педагогічних наук, доцент,
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника, м. Івано-Франківськ
<https://orcid.org/0000-0003-0472-6813>
plo4447@ukr.net

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У КОНТЕКСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ КОНЦЕПЦІЙ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

У статті проаналізовано проблеми використання інноваційних технологій в контексті впровадження сучасних концепцій розвитку педагогічної освіти в Україні. Зауважується, що на сучасному етапі актуалізується необхідність забезпечення якісної професійної підготовки педагогічних працівників, здатних використовувати інноваційні педагогічні технології для забезпечення високого рівня якості навчально-виховного процесу, передусім, приєднання національної системи вищої освіти до Болонського процесу та реформування всіх ланок української освітньої системи.

Важливим напрямком сучасної вищої освіти у статті визначається формування та особистісний розвиток студентів, їх становлення як фахівців, які досягнули професійні знання і є готовими до реалізації на практиці. Пріоритетне значення надається формуванню і розвитку в майбутніх фахівців оцінювально-аналітичних навичок, збагаченню їх педагогічного досвіду, знайомству з інноваційними педагогічними технологіями, вмінню працювати з різними інформаційними джерелами тощо.

Акцентується, що інноваційні процеси в освітній системі сучасної України активізувалися завдяки становленню авторських шкіл інноваційного

типу М. Гузика, О. Захаренка, А. Сологуба, М. Чумарної та ін., діяльність яких спрямована на формування якісно нових, альтернативних концепцій і педагогічних систем. Інновації у вищій школі, передусім, спрямовані на: створення електронної бази інноваційних педагогічних технологій, забезпечення науково-дослідницьких (фундаментальних і прикладних) та навчально-методичних наукових досліджень з проблем професійної освіти; вивчення, узагальнення та поширення кращих досягнень вітчизняного, європейського та світового інноваційного освітнього досвіду; організацію і проведення науково-практичних конференцій, семінарів і тренінгів з інноваційних методик викладання гуманітарних та природничо-математичних дисциплін.

Оцінюючи процеси модернізації системи вищої освіти в Україні, зазначаємо той факт, що освітній процес сучасних ЗВО характеризується поєднанням дидактичних вітчизняних традицій та освітніх інновацій, які пов'язані із входженням України в європейський та світовий освітній простір. Організаційно-педагогічне забезпечення освітнього процесу в закладах вищої освіти спрямоване на опанування сучасними інноваційними педагогічними технологіями, що відбувається завдяки орієнтації на європейські та світові освітні стандарти, розвиток багаторівневої освітньої системи, функціонування в ЗВО сучасних інформаційних технологіях, широке включення в систему Internet, розвиток інноваційних технологій навчання, створення університетських комплексів, поширення дослідницько-експериментальної роботи з апробації нових навчальних планів, створення авторських підручників, посібників, навчального забезпечення, розробка освітніх стандартів, нових структур управління тощо.

Використання інноваційних педагогічних технологій професійно-педагогічної підготовки забезпечують формування важливими компетенціями особистості, шляхом організації науково-дослідницьких та навчально-методичних проєктів; ознайомлення та впровадження кращого вітчизняного та європейського досвіду в галузі освіти; організації та проведенні конференцій, семінарів, круглих столів, тренінгів з інноваційних методик викладання.

Ключові слова: інноваційні технології; інноваційні процеси; оцінювально-аналітичні навички; освітній процес закладів вищої освіти; сучасні концепції розвитку педагогічної освіти.

1. ВСТУП

Постановка проблеми. Євроінтеграційні прагнення українського суспільства, приєднання національної системи вищої освіти до Болонського процесу та реформування всіх ланок освітньої системи актуа-

лізували необхідність забезпечення якісної професійної підготовки педагогічних працівників, здатних використовувати інноваційні педагогічні технології для забезпечення високого рівня якості навчально-виховного процесу.

Модернізація підходів до професійної підготовки педагогів зумовлені завданнями, які покликані вирішувати майбутні фахівці в сучасному освітньому середовищі навчальних інституцій. Підготовка майбутніх соціально активних громадян до життєдіяльності в умовах інформаційного суспільства, інтенсивного розвитку глобальних комунікацій та розширення можливостей міжособистісної взаємодії, зумовлює актуальність використання освітянами інноваційних педагогічних технологій.

Дослідження інновацій в освіті започатковано у другій половині XIX ст. у зв'язку із зародженням експериментальної педагогіки – науки про вивчення психологічних особливостей дитини, визначенням змісту і новітніх форм її навчання й виховання. Новаторські ідеї зарубіжних учених того часу А. Біне, О. Декролі, А. Лай, Е. Клапаред, В. Кілпатрік, Е. Мейман, Е. Торндайк та ін. спрямовані на наукову аргументацію необхідності зміни усталених освітніх традицій і проголошення пріоритету творчого розвитку дитини. Наприкінці XIX ст. під впливом реформаторських ідей у західній педагогіці створюються навчальні заклади пошукового типу діяльності, так звані “експериментальні” школи в Німеччині, Великій Британії, Чехії, США та ін. У таких закладах як “Лабораторна школа” Д. Ж. Дьюї, “Органічна школа” М. Джонсона, “Школа гри” К. Пратта, дитяча школа М. Наумберга здійснювалася апробація новітніх педагогічних ідей та концепції [4].

Варто відзначити, що значних результатів у пошуках інноваційних шляхів розвитку освіти досягли так звані “нові школи” Західної Європи, зокрема О. О’Нейла (Кірслі, Велика Британія), “Вільна шкільна громада” Г. Вінекена (Німеччина), дитячі будинки Я. Корчка (Польща) та ін., у змісті освітнього процесу яких вперше знайшла відображення ідея цінності особистості, необхідності врахування в його організації особливостей дитини.

Для забезпечення інноваційних процесів в освіті важливе значення мало створення Бюро педагогічного експериментів під керівництвом Дж. Дьюї (Нью-Йорк, США, 1911) та міжнародного об'єднання педагогічного руху “Нова школа” під керівництвом А. Фер'єра (Швейцарія, 1912). Важливим завданням діяльності цих інституцій стало узагальнення та розповсюдження інноваційного досвіду організаційно-педагогічних умов шкільної освіти. ‘

Новітня стратегія розвитку освіти передбачає врахування в процесі професійно-педагогічної підготовки майбутніх вчителів формування готовності використовувати інноваційні технології. Поняття “інновація” (від італ. *innovacione* – новина) набуло вжитку і в педагогічних дослідженнях для означення нововведень в освітній системі. Щодо якісної характеристики педагогічного процесу інновація окреслює впровадження нового у мету, зміст, методи і форми навчання і виховання, організацію спільної діяльності викладача і студентів [4, с. 14].

За визначенням І. Підласого та А. Підласого, “інновації – це ідеї та процеси, засоби й результати, взяті в єдності мети – якісного вдосконалення педагогічної системи. Під освітньою інновацією прийнято розуміти “новий підхід до організації народної освіти, пов'язаний з вимогами економічного, соціального, політичного й культурного життя народу, та реформування на цій основі її теоретико-методологічних засад, концептуальних підходів, структури, створення оригінальних технологій навчання й виховання, методів управління, впровадження в практику наукових досягнень і поширення передового досвіду” [7, с. 3].

У сучасній “Енциклопедії освіти” за редакцією В. Кременя зазначається, що інновація характеризується такими інтегральними якими як: інноваційний процес, інноваційна діяльність, інноваційний потенціал, інноваційне середовище [5, с. 338–340].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Використання інноваційних педагогічних технологій в контексті впровадження сучасних концепцій розвитку освіти в Україні стали предметом дослідження В. Андрущенко, С. Гончаренка, О. Дубасенюк, М. Євтуха, І. Зязюна, В. Кременя, Н. Ничкало, О. Сухомлинської, О. Савченко, М. Ярмаченка та ін. Науковці визначили шляхи активізації формування професійної готовно-

сті майбутнього суб'єкта науково-педагогічної діяльності, розробили та обґрунтували ефективність моделей здобуття педагогічного професіоналізму, простежили тенденції розвитку нових освітніх парадигм і використання відповідних інноваційних педагогічних технологій.

Теоретико-методичне забезпечення проблеми використання інноваційних педагогічних технологій відображено в дослідженнях, присвячених вивченню змісту та структури наукової науково-педагогічної діяльності викладача вищої школи (Н. Кузьміна, Л. Спірін, І. Руснак, О. Щербаков); визначенню специфіки їх психологічних механізмів (О. Анісімов, Ю. Кулюткін, Г. Сухобська, Н. Хмель, Г. Щедровицький, В. Якунін); методики організації особистісно-орієнтованого та активного навчання у вищій школі (І. Бех, А. Вербицький, Л. Кондрашова, Т. Левченко); особливостей формування професійної компетентності викладача вищої школи (Н. Кічук, М. Князян, В. Семиченко, С. Сисоева, Р. Хмелюк, О. Цокур).

Зокрема, В. Кремень зазначає, що процес оновлення освітньої системи не тільки передбачає розробку та впровадження нової моделі педагогічного процесу, але й зумовлює суттєві зміни соціальної мети та завдань освітнього процесу. З огляду на те, що провідним завданням педагогічної освіти визначається формуванням професійної готовності майбутніх фахівців, розвитком її інтелектуального та духовного потенціалу, досягнення цієї мети, відповідно, вимагає модернізованих філософсько-ціннісних засад фахової підготовки педагогів, її істотної структурно-організаційної перебудови [6, с. 147, 148].

У дослідженнях І. Зязюна означено умови модернізації професійної підготовки майбутніх вчителів у вищій школі, серед яких “необхідність обґрунтування теоретичних моделей діяльності та особистості вчителя нового типу; розробка критеріїв та моделі особистісно-професійного розвитку майбутнього вчителя в процесі професійної підготовки; виявлення сприятливих педагогічних умов, реформування навчально-виховного процесу в фаховій підготовці вчителів; мобільність і варіативність вибору студентом рівня професійної кваліфікації, додаткової спеціальності, спеціалізації, що забезпечить побудову майбутнім вчителем індивідуальної освітньої стратегії”.

Відтак, Б. Андрієвський визначив напрями модернізації формування професійно-педагогічної культури майбутніх вчителів початкових класів. Вчений наголошує, що це має відбуватися шляхом впровадження компетентнісного підходу до організації освітнього процесу. Важливими чинниками активізації означеного процесу, автор вважає: гуманізацію вищої педагогічної освіти завдяки впровадженню особистісно-діяльнісного підходу та формування професійної компетентності педагога інноваційного типу [2].

Отож результати психолого-педагогічних досліджень свідчать, що інновації в освіті – це закономірне явище, для якого характерними є динамічність і розвивальні результати, запровадження яких дозволяє розв'язати суперечності між усталеною, традиційною системою й суспільними потребами в якісно новій освіті. Суттєвою ознакою педагогічних інновацій є їх здатність впливати на загальний рівень професійної діяльності освітян, розширювати межі освітнього середовища як в окремому навчальному закладі, так і в освітній системі загалом.

Мета статті – обґрунтувати використання інноваційних технологій в контексті впровадження сучасних концепцій розвитку педагогічної освіти в Україні.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Необхідно зауважити, що важливим напрямом сучасної вищої освіти є формування й особистісний розвиток студентів, їх становлення як фахівців, які досягнули професійні знання і є готовими до реалізації на практиці. Пріоритетне значення надається формуванню та розвитку в майбутніх учителів оцінювально-аналітичних навичок, збагаченню їх педагогічного досвіду, знайомству з інноваційними педагогічними технологіями, вмінню працювати з різними інформаційними джерелами тощо.

Відповідно й розглядається зміст професійного становлення вчителя, яке базується на формуванні професійного досвіду, у той час як навчально-виховна діяльність майбутніх фахівців виступає в ролі інтегруючого фактора всієї системи підготовки. Таким чином, логіка модернізованого освітнього процесу відповідає схематичній

структурі – від практики (суб'єктивного досвіду) до теоретичних узагальнень і знову до практики [1].

Як результат, під впливом демократичних процесів набули поширення новітні моделі освіти. Провідне значення набули дві моделі: раціоналістична (забезпечення школярів знаннями, засвоєння яких дає можливість випускникам адаптуватися до умов реального життя) та феноменологічна (на основі поєднання знання і власного досвіду дитину вчать самостійно будувати власне життя, розвивати її природний потенціал, брати відповідальність за вирішення особистих проблем). Уперше інновації були безпосередньо пов'язані з реформами освітньої галузі [4, с. 4].

Результати наукового аналізу доводять, що запровадження інновацій в освіті наприкінці ХХ – початку ХХІ ст. спрямовано на подолання викликів глобалізаційних трансформацій, екологічних проблем, полікультурних тенденцій у світі. “Нові ідеї зосереджено навколо проблем оцінювання якості освіти, – акцентується в дослідженні О. Дубасенюк, – формування у педагогів індивідуальної відповідальності за позитивні зміни в освіті, подолання суперечностей між темпами соціально-культурного розвитку школярів та потребами сучасного суспільства, досягнення рівних можливостей у здобутті якісної базової освіти, активізації соціально-педагогічних процесів для підвищення якості освіти. Нині утверджується пріоритет інноваційного розвитку освіти на основі модернізації всіх складових системи (змісту, педагогічних технологій, оцінювання навчальних досягнень школярів, підготовки педагогічних кадрів, управління, фінансування тощо); нормативне забезпечення інноваційної політики галузі; формування інфраструктур, які підтримують та координують інноваційні процеси”.

Інноваційні процеси в освітній системі сучасної України активізувалися завдяки становленню авторських шкіл інноваційного типу М. Гузика, О. Захаренка, А. Сологуба, М. Чумарної та ін., діяльність яких спрямована на формування якісно нових, альтернативних концепцій і педагогічних систем. Вчені зазначають новації у вищій школі спрямовані на:

створення електронної бази інноваційної педагогічної технології, забезпечення науково-дослідницьких (фундаментальних і приклад-

них) та навчально-методичних наукових досліджень з проблем професійної освіти;

вивчення, узагальнення та поширення кращих досягнень вітчизняного, європейського та світового інноваційного освітнього досвіду;

організація і проведення науково-практичних конференцій, семінарів і тренінгових курсів з інноваційних методик викладання гуманітарних та природничо-математичних дисциплін [4, с. 5, 6].

Широкого впровадження в сучасних закладах вищої освіти України набула така інноваційна форма організації навчально-виховного процесу як рейтингова система контролю й оцінки знань студентів. Провідним завданням упровадження рейтингової системи оцінювання знань студентів стало підвищення якості навчання шляхом активізації освітньої діяльності, активізація самостійної роботи студентів, забезпечення об'єктивності оцінки знань, виявлення індивідуальних здібностей студентів, а також мотивація пізнавальної діяльності молодих людей за умов здорової конкуренції, націленої на здобуття більш високого місця у рейтинговому списку групи, спеціальності, факультету. Ця система є важливим фактором впровадження кредитно-модульної системи, відповідно вимогам Болонського процесу [5, с. 340, 341].

Важливим чинником інновації в закладах вищої освіти стала розробка авторських курсів, які можуть бути застосовані як для індивідуального навчання обдарованих студентів, так і, за умов наявності матеріальної бази, для широкого використання у навчальному процесі вітчизняних університетів. Новітньою інноваційною формою організації навчальної діяльності студентів у багатьох зарубіжних навчальних закладах стали, так звані, гібридні курси (*hybrid courses*) – поєднання очного і дистанційного навчання, яка передбачає самостійне опанування студентами окремих курсів в електронному форматі, що не виключає його безпосередній контакт з викладачем. Впровадження дистанційного навчання студентів стаціонарної форми навчання базується на оновленому розумінні змісту поняття “дистанціювання студента від викладача”. За цієї умови пріоритетне значення належить не фізичному, а педагогічному аспекту феномену дистанціювання, яке тлумачиться як

можливість забезпечення більшої автономності студента, що дозволяє суттєво покращити організацію самостійної роботи [3, с. 6].

Інноваційність дистанційної освіти забезпечується тим, що її інформаційно-аналітична система представлена навчальним комплексом, в якому об'єднано переваги практично всіх форм викладання навчального матеріалу – підручника; навчального посібника для самостійного вивчення матеріалу; конспекту лекцій; методів, посібників до практичних занять, лабораторних робіт та курсового проектування; довідкової літератури. Таким чином формується – дві підсистеми: мультимедійний комплекс теоретичного матеріалу, практичних занять, лабораторних робіт і вирішення проблем у прикладному програмуванні та інформаційна система аналізу процесу навчання і ступеня засвоєння матеріалу. Навчальний комплекс також містить систему контролю й аналізу процесу навчання з оцінкою рівня засвоєння матеріалу і підготовкою методичних рекомендацій щодо організації навчання за умов попереднього недостатньо глибокого засвоєння матеріалу. Для цього передбачено багаторівневе тестування з усіх видів навчання. Структурними елементами цілісного курсу дистанційного навчання може входити набір модульних блоків з окремих розділів, що мають свій рейтинг і впливають на підсумкову оцінку знань студентів. До складу всіх дидактичних одиниць входять: інформаційний блок, тобто теоретична складова, сформована на основі гіпертекстових технологій, статичного та динамічного графічного матеріалу, завдання для самостійної роботи, а також контрольні запитання та тестові завдання.

Необхідно зауважити, що впровадження в навчально-виховний процес закладів вищої освіти сучасних технологій надає викладачам функцій консультанта, фасилітатора, наставника, що вимагає від нього спеціальної психолого-педагогічної підготовки. З огляду на те, що в професійній діяльності викладача реалізуються не тільки спеціальні предметні знання, але й сучасні знання у сфері педагогіки і психології, акмеології, технології навчання і виховання, на цій основі формується готовність до сприйняття, оцінки і реалізації педагогічних інновацій [3, с. 7].

Загалом, модернізація системи вищої освіти в Україні характеризується поєднанням дидактичних вітчизняних традицій та освітніх

інновацій, що пов'язані з входженням України в європейський та світовий освітній простір. Організаційно-педагогічне забезпечення освітнього процесу в закладах вищої освіти спрямоване на опанування сучасними інноваційними педагогічними технологіями, що відбувається завдяки орієнтації на європейські та світові освітні стандарти, розвиток багаторівневої освітньої системи, функціонування в ЗВО сучасних інформаційних технологій, широке включення в систему Internet, розвиток інноваційних технологій навчання, створення університетських комплексів, поширення дослідницько-експериментальної роботи з апробації нових навчальних планів, створення авторських підручників, посібників, навчального забезпечення, розробка освітніх стандартів, нових структур управління тощо.

3. ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Таким чином, застосування інноваційних освітніх технологій є важливим фактором розвитку педагогічної освіти в Україні. Завдяки цьому відбуваються зміни в результатах освітньої діяльності, створюються вдосконалені оновлені освітні, дидактичні, виховні системи. Використання інноваційних педагогічних технологій професійно-педагогічної підготовки забезпечують формування важливими компетенціями особистості, шляхом організації науково-дослідницьких та навчально-методичних проектів; ознайомлення та впровадження кращого вітчизняного та європейського досвіду в галузі освіти; організації та проведенні конференцій, семінарів, круглих столів, тренінгових курсів з інноваційних методик викладання.

У закладах вищої освіти широко використовується рейтингова система контролю організації навчального процесу й оцінки знань студентів, метою якої є підвищення якості педагогічної освіти шляхом активізації навчальної діяльності, стимулювання активної самостійної роботи студентів, а також створення умов для їх творчої конкуренції. У змісті освіти інноваційними є введення державних стандартів, формування концепцій навчання і виховання, створення авторських навчальних планів і програм, підручників, навчальних

посібників, освітніх систем. У формах, методах і технологіях процесу педагогічної освіти відбувається запровадження дистанційної форми навчання; пріоритетність діалогових, діагностичних, активних та інтерактивних методів навчання; впровадження модульно-рейтингової, проектної, особистісно-орієнтованої тощо. У практиці навчально-виховної діяльності закладів вищої педагогічної освіти набувають активного впровадження такі сучасні технології формування фахівців у галузі педагогічної освіти як дистанційне навчання, проблемне навчання, ігрові технології навчання, інформаційні технології навчання, кредитно-модульна технологія навчання, особистісно-орієнтоване навчання. Перспективними напрямками нашого дослідження є вивчення й узагальнення зарубіжного досвіду впровадження інформаційних технологій навчання майбутніх вчителів початкових класів.

Список використаних джерел

1. Андрієвський Б. Проблеми модернізації вищої педагогічної освіти *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Педагогіка. Соціальна робота.* 2011. Вип. 20. С. 9–11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuuped_2011_20_4
2. Воевутко Н. Ю. Сучасні тенденції модернізації професійної підготовки вчителів в Україні. URL: http://seanewdim.com/uploads/3/2/1/3/3213611/voyevutko_n_yu_current_trends_of_modernization_of_teacher_training_in_ukraine.pdf)
3. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : навч. посібник. Київ : Академвидав, 2004. 352 с.
4. Дубасенюк О. А. Інноваційні освітні технології та методики в системі професійно-педагогічної підготовки. Професійна педагогічна освіта: інноваційні технології та методики : монографія. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. С. 14–47.
5. Енциклопедія освіти Акад. пед. наук України / гол. ред. В. Г. Кремень. Київ : Юрінком Інтер. 2008. 1040 с.
6. Кремень В. Г. Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати. Київ : Грамота. 2005. 448 с.
7. Підласий І. Педагогічні інновації. Рідна школа. 1998. № 12. С. 3–17.

References

1. Andriievskiy B. *Problemy modernizatsii vyshchoi pedahohichnoi osvity*. [Higher Pedagogical Education Modernization Problems]. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Pedahohika. Sotsialna robota. [Scientific Herald of Uzhhorod National University. Series: Pedagogics, Social Work]. 2011. Issue 20. P. 9–11. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuuped_2011_20_4 [in Ukrainian]
2. Voievutko N. Yu. *Suchasni tendentsii modernizatsii profesiinoi pidhotovky vchyteliv v Ukraini* [Teachers Professional Preparation Modernization Tendencies in Ukraine]. URL: http://seanewdim.com/uploads/3/2/1/3/3213611/voyevutko_n_yu_current_trends_of_modernization_of_teacher_training_in_ukraine.pdf. [in Ukrainian]
3. Dychkivska I. M. *Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii* [Innovative Pedagogical Technologies] : navch. posibnyk. Kyiv : Akademvydav, 2004. 352 p. [in Ukrainian]
4. Dubaseniuk O. A. *Innovatsiini osvichni tekhnolohii ta metodyky v systemi profesiino-pedahohichnoi pidhotovky* *Profesiina pedahohichna osvita: innovatsiini tekhnolohii ta metodyky* [Innovative Educational Technologies and Methods in the System of Professional Pedagogical Training: : monohrafiia /za red. O. A. Dubaseniuk. Zhytomyr : Vyd-vo ZhDU named after I. Franka, 2009. P. 14–47. [in Ukrainian]
5. *Entsyklopediia osvity Akad. ped. Nauk Ukrainy* [Ukraine Pedagogical Sciences Academy Education Encyclopedia]. Hol. red. V. H. Kremen Kyiv : Yurinkom Inter, 2008. 1040 p. [in Ukrainian]
6. Kremen V. H. *Osvita i nauka v Ukraini – innovatsiini aspekty. Stratehiia. Realizatsiia. Rezultaty* [Education and Science in Ukraine – innovative aspects. Strategy. Realization. Results]. Kyiv : Hramota. 2005. 448 p. [in Ukrainian]
7. Pidlasyi I. *Pedahohichni innovatsii* [Pedagogical Innovations]. *Ridna shkola* [Native School], 1998. No. 12. P. 3–17. [in Ukrainian]

Liudmyla Matsuk. Employment of innovative technologies in the context of implementation of modern concepts of pedagogical education development in Ukraine

The article analyses problems of employment of innovative technologies in the context of implementation of modern concepts of pedagogical education development in Ukraine. It mentions the urgent need to mainstream qualitative preparation of pedagogical staff capable of employing innovative pedagogical technologies for providing high level of quality of educational and bringing-up process primarily by integrating national system of higher education into Bologna process and reforming all the branches of Ukrainian educational system.

An important dimension of modern higher education is defined in the article as formation and personal development of students, their professional becoming aiming

at gaining professional knowledge and readiness to practical realization. Priority importance is given to formation and development of evaluative and analytical skills of future professionals, their enrichment of pedagogical experience, acquaintance with innovative pedagogical technologies, ability to work with different information resources etc.

The article stresses that innovative processes in educational system of modern Ukraine activated owing to establishment of innovative type experimental schools by M. Huzyka, O. Zakharenko, A. Solohub, M. Chumarna etc. the activity of which is directed into formation of qualitatively new, alternative concepts and pedagogical systems. The innovations in higher education are primarily focused on: creation of electronic database of innovative pedagogical technologies, provision of research-and-development (fundamental and applied) and methodological scientific researches in the sphere of vocational education; study, generalization and spread of the best achievement of native, European and world educational experience; organization and facilitation of research to practice conferences, seminars and trainings in innovative methods of teaching the Humanities, science and mathematical subjects.

Estimating processes of modernization of the system of higher education in Ukraine, we draw attention to the fact that educational process of modern higher educational establishments is characterized by combination of native didactical traditions and educational innovations connected with the entrance of Ukraine into European and world educational space. Organizational and pedagogical support of educational process in the higher educational establishments is directed to mastering modern innovative pedagogical technologies taking place owing to orientation to European and world educational standards, development of multi-level educational system, functioning of modern information technologies in higher educational establishments, wide incorporation into the Internet system, development of teaching innovative technologies, creation of university complexes, spreading of research and experimental work in approbation of new curriculum, creation of authorial textbooks, manuals, teach ware, working out of educational standards, new structures of management etc. Employment of innovative pedagogical technologies of professional and pedagogical preparation provide formation of important competences by means of organization research-and-development and methodological projects; introduction and implementation of the best native and European experience in the educational branch; organization and facilitation of conferences, seminars, round-tables, trainings in innovative methods of teaching.

Key words: innovative technologies; innovation processes; evaluative and analytical skills; educational process of higher educational establishments; modern concepts of pedagogical education development.